

МОЕТО 107-МО

Конкурс за словесно творчество

По случай 85-тата годишнина на нашето училище Ученическият съвет организира конкурс за ученически поеми, есета и истории на тема „Моето 107-мо“. Представяме Ви творбите на участниците, на които благодарим за старанието и милите думи:

1. ЕСЕ

Моето 107-мо – място на радостни игри, на сълзи от щастие и тъга, въртележки от смях... Моето малко училище е едно магично място, събрало през годините тревогите, надеждите, мечтите на малки и големи...Приютило в сърцето ми и хилядите слънчеви, звънящи спомени от най-първото ми детство. Всеки път, понасяйки се на крилете на спомена, се пренасям при скучните уроци по математика, с хилядите им цифри – йероглифи, от които нищо не разбирам. Друг път се озовавам в часовете по български и литература, където за пръв път се научих да мечтая истински! Дългите и безкрайни часове по Човек и Природа и така краткото, светкавично отлитащо физическо...

Най-хубавите пет години от живота ми преминаха тук, скъп ми е всеки коридор, всяка стая, всеки чин, на който някога съм седяла. Скъп ми е дори училищният звънец – този извор на страх, смут и радост. Тук за пръв път се научих да бъда нечий приятел, научих тайните на близостта и обичта, направих първите си упражнения по човечност... Дано издържа и последния изпит - изпитът, след който ставаш човек, в най-пълния смисъл на думата! Първите най-скъпи приятелства намерих тук – някои устояха като канари във времето, други се разтопиха като пролетен сняг. И едните, и другите ми помогнаха да порасна, промениха ме, направиха ме малко по-тъжен и много по-добър човек!

Всичко, което съм, дължа на моето училище! Аз и 107-мо сме вече пет години заедно, слели сме се сякаш в едно! Пет прекрасни и пъстри години... Кога минаха? Знам, винаги ще се завръщам тук, дори и след края на детството – ще се завръщам при началото на всичко! Моето училище е мой вечен дом, който винаги ме очаква – някъде там, между красивото минало и непознатото бъдеще. Обичам те, прекрасно, вечно мое училище!

Виктория Миланова, 5в

2. ЕСЕ

Откакто дойдох тук през 2015 г., аз се сприятелих с много от вас. Отначало се притеснявах и исках да се върна в предишното ми училище, но благодарение на вас и моите родители, аз останах и се привързах към това място.

Естествено е, че имах пречки по пътя, но те ме направиха такъв, какъвто съм: интересен, забавен, приятен и навярно леко досаден за най-близките ми приятели и хора. Радвам се, че и тази година ще бъде част от тазгодишното училищно тържество.

Очаквам с нетърпение 86-тото тържество на 107-мо!

Иван Иванов, 6а